

„KARPATCZYK”

GENERAL STANISŁAW KOPAŃSKI

1895–1976

1895

Urodził się w Petersburgu (Rosja).

1916–1918

Jako oficer armii rosyjskiej walczył w I wojnie światowej – m.in. w I Korpusie Polskim na Wschodzie.

1918

Rozpoczął służbę w Wojsku Polskim. Brał udział w walkach o Lwów, a w 1919 r. uczestniczył w operacji zdobycia Wilna, podczas której został ciężko ranny (stracił oko).

1919–1920

Walczył w wojnie polsko-bolszewickiej na Polesiu i Wołyniu, m.in. w bitwie pod Komarowem.

1939

Został szefem Oddziału III Sztabu Naczelnego Wodza. Opracowywał plany obrony kraju.

1946

Decyzją Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej w Warszawie został pozbawiony obywatelstwa polskiego.

1949

Osiedlił się pod Londynem, angażując się w działalność kombatancką.

1976

Zmarł w wieku 81 lat. Został pochowany na cmentarzu w Northwood w Londynie.

Generał dywizji WP, inżynier dróg i mostów, pisarz wojskowy.

"Główną cechą żołnierza Brygady Karpackiej było poczucie dumy narodowej, wyrosłe na tle głębokiego przywiązania do wolności. Wpłynął na to fakt, że żołnierz ten szedł do Brygady jako ochotnik. (...) Żołnierz Brygady od rozpoczęcia kampanii wrześniowej przez dwa i pół roku żył ustawicznie w ruchu i niebezpieczeństwie. Wyrobił się on na zawodowego żołnierza pustynnego, nie zdradzającego nigdy kompleksu niższości wobec wroga ani wobec sprzymierzeńców."

S. KOPAŃSKI, „WSPOMNIENIA WOJENNE 1939–1946”

Kopański

Po zakończeniu kampanii polskiej przedostał się przez Rumunię na Zachód, gdzie wstąpił do Armii Polskiej we Francji.

Zorganizował Samodzielną Brygadę Strzelców Karpackich w Syrii i Palestynie, którą dowodził w walkach o Tobruk, Bardię i El Gazalę (w 1941 r.). Bohaterska obrona twierdzy tobruckiej przyniosła Brygadzie sławę i miano Szczurów Tobruku.

Objął dowództwo 3 Dywizji Strzelców Karpackich, której trzon stanowiła elitarna Brygada.

Został szefem Sztabu Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych.

Pełnił funkcję Generalnego Inspektora Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia, którego zadaniem było m.in. przygotowanie weteranów do życia cywilnego na emigracji.

1939

1940–1942

1942

1943–1946

1947–1949